

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3299/2019
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1801/19 од 16.04.2019. године, у седници већа одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1801/19 од 16.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1801/19 од 16.04.2019. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1801/19 од 16.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 1231/18 од 04.03.2019. године, којим је обавезана тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка од 9.100,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана,

испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је одлука о трошковима поступка у складу са правноснажним одлукама о начину обрачуна трошкова поступка, па тиме нема услова ни за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужене добија се решење о трошковима поступка.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП. Међутим, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужене недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић